PŘEKLAD

LUCEMBURSKÝ PROTOKOL K ÚMLUVĚ O MEZINÁRODNÍCH NÁROCÍCH NA MOBILNÍ ZAŘÍZENÍ VE VĚCECH PŘÍSLUŠEJÍCÍCH ŽELEZNIČNÍM KOLEJOVÝM VOZIDLŮM

Úvod

KAPITOLA I OBLAST PŮSOBNOSTI A OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek I Definice
Článek II Použití úmluvy na železniční kolejová vozidla
Článek III Zvláštní úprava
Článek IV Zastupitelské oprávnění
Článek V Identifikace železničních kolejových vozidel ve smlouvě
Článek VI Volba práva

KAPITOLA II OPRAVNÉ PROSTŘEDKY V PŘÍPADĚ NEPLNĚNÍ ZÁVAZKŮ, PRIORITY A POSTOUPENÍ

Článek VII Změna ustanovení o opravných prostředcích v případě neplnění závazků
Článek VIII Změna ustanovení o předběžných opatřeních do doby, než bude o otázkách rozhodnuto
Článek IX Opravné prostředky při insolvenci
Článek X Pomoc v případě insolvence
Článek XI Ustanovení týkající se dlužníka

KAPITOLA III USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE REGISTRU MEZINÁRODNÍCH NÁROKŮ NA ŽELEZNIČNÍ KOLEJOVÁ VOZIDLA

Článek XII Orgán dozoru a registrátor
Článek XIII Určená kontaktní místa
Článek XIV Identifikace železničních kolejových vozidel pro účely registrace
Článek XV Dodatečné změny ustanovení o registru
Článek XVI Poplatky v mezinárodním registru
Článek XVII Oznámení o prodeji

KAPITOLA IV SOUDNÍ PRAVOMOC

Článek XVIII Vzdání se svrchované imunity

KAPITOLA V VZTAH K JINÝM ÚMLUVÁM

Článek XIX Vztah k Úmluvě Unidroit o mezinárodním finančním leasingu
Článek XX Vztah k Úmluvě o mezinárodní železniční přepravě (COTIF)

KAPITOLA VI ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek XXI Podpis, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení
Článek XXII Organizace regionální hospodářské integrace
Článek XXIII Vstup v platnost
Článek XXIV Územní jednotky
Článek XXV Železniční kolejová vozidla ve službách veřejného významu
Článek XXVI Přechodná ustanovení
Článek XXVII Prohlášení k některým ustanovením
Článek XXVIII Výhrady a prohlášení
Článek XXIX Prohlášení podle úmluvy
Článek XXX Následná prohlášení
Článek XXXI Odvolání prohlášení
Článek XXXII Vypovězení
Článek XXXIII Konference o přezkumu, změny a související záležitosti
Článek XXXIV Depozitář a jeho funkce

LUCEMBURSKÝ PROTOKOL K ÚMLUVĚ O MEZINÁRODNÍCH NÁROCÍCH NA MOBILNÍ ZAŘÍZENÍ VE VĚCECH PŘÍSLUŠEJÍCÍCH ŽELEZNIČNÍM KOLEJOVÝM VOZIDLŮM

STÁTY, KTERÉ JSOU SMLUVNÍMI STRANAMI TOHOTO PROTOKOLU,

POVAŽUJÍCE za nezbytné zajistit provádění Úmluvy o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení (dále jen „úmluva") v části, která se týká železničních kolejových vozidel, a s ohledem na cíle stanovené v odůvodnění úmluvy,

MAJÍCE NA PAMĚTI potřebu přizpůsobit úmluvu konkrétním požadavkům na železniční kolejová vozidla a jejich financování,

SE DOHODLY na těchto ustanoveních týkajících se železničních kolejových vozidel:

KAPITOLA I

OBLAST PŮSOBNOSTI A OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek I

Definice

1. Pokud kontext nevyžaduje něco jiného, používají se v tomto protokolu pojmy s významem vymezeným v úmluvě.

2. V tomto protokolu se používají následující pojmy s tímto významem:

a) „záruční smlouvou" se rozumí smlouva uzavřená osobou v postavení ručitele;

b) „ručitelem" se rozumí osoba, která pro účely splnění jakýchkoli závazků ve prospěch věřitele zajištěných zástavní smlouvou nebo jinou smlouvou poskytne nebo vystaví ručení, záruku vyplatitelnou na první požádání, záložní akreditiv nebo jakoukoli jinou formu úvěrového pojištění;

c) „událostí související s insolvencí" se rozumí

i) zahájení insolvenčního řízení nebo

ii) vyhlášení záměru zastavit platby nebo skutečné zastavení plateb dlužníkem, pokud využití práva věřitele zahájit proti dlužníkovi insolvenční řízení nebo uplatnit opravné prostředky podle úmluvy brání nebo vylučuje právo nebo opatření státu;

d) „nadřazenou soudní pravomocí pro případ insolvence" se rozumí smluvní stát, v němž se nachází těžiště hlavních dlužníkových nároků, který je pro tento účel považován za místo statutárního sídla dlužníka, nebo pokud takové sídlo neexistuje, za místo, kde je dlužník zapsán v obchodním rejstříku nebo kde je založen, pokud není doloženo něco jiného;

e) „železničním kolejovým vozidlem" se rozumí vozidlo, které se může pohybovat po pevné železniční trati nebo přímo na vodicí dráze, nad ní nebo pod ní, společně s trakčními systémy, motory, brzdami, nápravami, podvozky, sběrači proudu, příslušenstvím a jinými součástmi, vybavením a částmi v každém případě instalovanými do vozidel nebo k nim připojenými, rovněž včetně všech údajů, příruček a záznamů, které s nimi souvisejí.

Článek II

Použití úmluvy na železniční kolejová vozidla

1. Úmluva se použije na železniční kolejová vozidla, jak určují podmínky tohoto protokolu.

2. Úmluva a tento protokol se společně nazývají Úmluva o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení používaná na železniční kolejová vozidla.

Článek III

Zvláštní úprava

Strany mohou písemnou smlouvou vyloučit použití článku IX a v rámci svých vzájemných vztahů se odchýlit od ustanovení tohoto protokolu s výjimkou čl. VII odst. 3 a 4, nebo pozměnit jejich účinek.

Článek IV

Zastupitelské oprávnění

Osoba může v souvislosti se železničními kolejovými vozidly uzavřít smlouvu, provést registraci podle čl. 16 odst. 3 úmluvy a uplatňovat práva a nároky podle úmluvy formou zastoupení, svěřenectví nebo jiného zastupitelského oprávnění.

Článek V

Označení železničních kolejových vozidel ve smlouvě

1. Pro účely čl. 7 písm. c) úmluvy a čl. XVIII odst. 2 tohoto protokolu postačuje k identifikaci železničního kolejového vozidla jeho popis, pokud obsahuje:

a) popis železničního kolejového vozidla podle položky;

b) popis železničního kolejového vozidla podle druhu;

c) prohlášení, že smlouva se vztahuje na všechna stávající i budoucí železniční kolejová vozidla, nebo

d) prohlášení, že smlouva se vztahuje na všechna stávající i budoucí železniční kolejová vozidla mimo konkrétní položky nebo druhy.

2. Pro účely článku 7 úmluvy se nárok na budoucí železniční kolejové vozidlo identifikované podle předchozího odstavce považuje za mezinárodní, jakmile strana poskytující zástavu, potenciální prodávající nebo pronajímatel nabude právo se železničním kolejovým vozidlem disponovat, aniž by bylo nutné provést jakýkoli nový převod.

Článek VI

Volba práva

1. Tento článek se použije, jen pokud smluvní stát učinil prohlášení podle článku XXVII.

2. Smluvní strany dohody nebo příslušné záruční smlouvy nebo smlouvy o podřízenosti se mohou dohodnout na právu, kterým se mají zcela nebo zčásti řídit jejich smluvní práva a povinnosti.

3. Pokud se nedohodnou jinak, je odkaz v předchozím odstavci na právo zvolené smluvními stranami odkazem na vnitrostátní právní normy jmenovaného státu, nebo když je tento stát tvořen několika územními jednotkami, na vnitrostátní právo jmenované územní jednotky.

KAPITOLA II

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY V PŘÍPADĚ NEPLNĚNÍ ZÁVAZKŮ, PRIORITY A POSTOUPENÍ

Článek VII

Změna ustanovení o opravných prostředcích v případě neplnění závazků

1. Kromě opravných prostředků stanovených v kapitole III úmluvy může věřitel v rozsahu, v jakém s tím někdy dlužník vyslovil souhlas, a za okolností blíže určených v předmětné kapitole zařídit vývoz a fyzický přesun železničního kolejového vozidla z území, na kterém se nachází.

2. Věřitel neuplatní opravné prostředky uvedené v předchozím odstavci bez předchozího písemného souhlasu držitele jakéhokoli registrovaného nároku, který má vyšší prioritu než nárok věřitele.

3. Ustanovení čl. 8 odst. 3 úmluvy se nepoužijí na železniční kolejová vozidla. Každý opravný prostředek přiznaný úmluvou vztahující se k železničnímu kolejovému vozidlu se uplatní obchodně přiměřeným způsobem. Za uplatněný obchodně přiměřeným způsobem se opravný prostředek považuje, pokud je uplatněn v souladu s ustanovením smlouvy a toto ustanovení není zjevně nepřiměřené.

4. Má se za to, že strana přijímající zástavu, která poskytne zúčastněným stranám čtrnáct nebo více kalendářních dnů předem písemné oznámení o potenciálním prodeji nebo pronájmu, splnila požadavek na zaslání „přiměřeného předchozího oznámení“ stanovený čl. 8 odst. 4 úmluvy. Výše uvedené ustanovení nebrání straně přijímající a straně poskytující zástavu ani ručiteli souhlasit s delší lhůtou předchozího oznámení.

5. S výhradou použitelných bezpečnostních právních předpisů smluvní stát zajistí, aby příslušné správní orgány rychle spolupracovaly s věřitelem a byly mu nápomocny v míře nezbytné pro uplatnění kteréhokoli opravného prostředku uvedeného v odstavci 1.

6. Strana přijímající zástavu, která navrhuje provést vývoz železničního kolejového vozidla podle odstavce 1 jinak než na základě soudního příkazu, poskytne přiměřené předchozí oznámení o navrhovaném vývozu:

a) zúčastněným stranám uvedeným v čl. 1 písm. m) bodech i) a ii) úmluvy a

b) zúčastněným stranám uvedeným v čl. 1 písm. m) bodě iii) úmluvy, které podaly v přiměřené době před vývozem straně přijímající zástavu oznámení o svých právech.

Článek VIII

Změna ustanovení o předběžných opatřeních do doby, než bude o otázkách rozhodnuto

1. Tento článek se použije jen ve smluvním státě, který učinil prohlášení podle článku XXVII, a v rozsahu stanoveném v tomto prohlášení.

2. Pro účely čl. 13 odst. 1 úmluvy se „rychlým“ v souvislosti se získáním předběžného opatření rozumí takový počet kalendářních dnů od data podání žádosti o předběžné opatření, který je stanoven v prohlášení učiněném smluvním státem, v němž je žádost podána.

3. Ustanovení čl. 13 odst. 1 úmluvy se použijí s přidáním následujícího písmene hned za písmeno d):

„e) pokud se někdy dlužník a věřitel na tom konkrétně dohodnou, o prodeji a využití výnosů z něj plynoucích“,

a čl. 43 odst. 2 se použije s vložením slov „a e)“ za slova „čl. 13 odst. 1 písm. d)“.

4. Vlastnictví nebo jakýkoli jiný nárok dlužníka přecházející při prodeji podle předchozího odstavce jsou oproštěné od všech jiných nároků, které mají podle ustanovení článku 29 úmluvy přednost před mezinárodním nárokem věřitele.

5. Věřitel a dlužník nebo jakákoli jiná zúčastněná strana se mohou písemně dohodnout, že vyloučí použití čl. 13 odst. 2 úmluvy.

6. Pokud jde o opravné prostředky podle čl. VII odst. 1:

a) správní orgány smluvního státu je poskytnou nejpozději sedm kalendářních dnů potom, co věřitel těmto orgánům oznámí, že bylo vydáno předběžné opatření uvedené v čl. VII odst. 1, nebo v případě, kdy předběžné opatření vydává zahraniční soud, že bylo uznáno soudem dotčeného smluvního státu a že je věřitel oprávněn získat tyto opravné prostředky v souladu s úmluvou, a

b) příslušné orgány nabídnou věřiteli rychle spolupráci a pomoc při uplatnění těchto opravných prostředků v souladu s použitelnými bezpečnostními právními předpisy.

7. Odstavce 2 a 6 se nedotknou žádných použitelných bezpečnostních právních předpisů.

Článek IX

Opravné prostředky při insolvenci

1. Tento článek se použije, jen pokud smluvní stát představující nadřazenou soudní pravomoc pro případ insolvence učinil prohlášení podle článku XXVII.

2. Odkazy v tomto článku na „insolvenčního správce“ jsou odkazy na takovou osobu v jejím úředním, nikoli soukromém postavení.

Alternativa A

3. Při výskytu události související s insolvencí insolvenční správce nebo případně dlužník předá, s výhradou odstavce 7, držbu železničního kolejového vozidla nejpozději do toho z následujících dat, které nastane nejdříve:

a) konec čekací doby a

b) datum, od kterého by byl věřitel oprávněn ujmout se držby železničního kolejového vozidla, pokud by se nepoužil tento článek.

4. Pro účely tohoto článku se „čekací dobou“ rozumí doba uvedená v prohlášení smluvního státu, který představuje nadřazenou soudní pravomoc pro případ insolvence.

5. Dokud a jestliže není věřiteli poskytnuta příležitost, aby se ujal držby podle odstavce 3:

a) insolvenční správce nebo případně dlužník uchovává železniční kolejové vozidlo a udržuje je a jeho hodnotu v souladu se smlouvou a

b) věřitel je oprávněn požádat o jakoukoli jinou formu předběžného opatření, které je podle použitelného práva dostupné.

6. Písmeno a) předchozího odstavce nevylučuje používání železničního kolejového vozidla podle podmínek předepsaných pro uchování železničního kolejového vozidla, jeho údržbu a udržování jeho hodnoty.

7. Insolvenční správce nebo případně dlužník si může zachovat držbu železničního kolejového vozidla, pokud ve lhůtě stanovené v odstavci 3 napravil všechny případy neplnění kromě neplnění představovaného zahájením insolvenčního řízení a souhlasil s plněním všech budoucích povinností podle smlouvy a dokumentace týkající se příslušné transakce. Další čekací doba pro případ neplnění takových budoucích povinností se neposkytne.

8. Pokud jde o opravné prostředky podle čl. VII odst. 1:

a) správní orgány smluvního státu je poskytnou nejpozději sedm kalendářních dnů potom, co věřitel těmto orgánům oznámí, že je oprávněn získat tyto opravné prostředky v souladu s úmluvou, a

b) příslušné orgány nabídnou věřiteli rychle spolupráci a pomoc při uplatnění těchto opravných prostředků v souladu s použitelnými bezpečnostními právními předpisy.

9. Uplatnění žádných opravných prostředků povolených úmluvou nebo tímto protokolem nesmí být zabráněno nebo odloženo na dobu po datu stanoveném v odstavci 3.

10. Žádné závazky dlužníka podle smlouvy nesmí být změněny bez souhlasu věřitele.

11. Nic v předchozím odstavci nelze vykládat jako dotýkající se pravomoci insolvenčního správce smlouvu ukončit, pokud takovou pravomoc podle použitelného práva má.

12. Při insolvenčním řízení nemají žádná práva nebo nároky, s výjimkou mimosmluvních práv nebo nároků týkajících se kategorií, na které se vztahuje prohlášení podle čl. 39 odst. 1 úmluvy, přednost před registrovanými nároky.

13. Úmluva ve znění článků VII a XXV tohoto protokolu se použije na uplatnění jakýchkoli opravných prostředků podle tohoto článku.

Alternativa B

3. Při výskytu události související s insolvencí insolvenční správce nebo případně dlužník oznámí věřiteli na jeho žádost ve lhůtě stanovené v prohlášení smluvního státu podle článku XXVII, zda

a) odstraní všechny případy neplnění závazků kromě neplnění představovaného zahájením insolvenčního řízení a zavazuje se splnit všechny budoucí povinnosti podle smlouvy a dokumentace týkající se příslušné transakce nebo

b) poskytne věřiteli příležitost, aby se ujal držby železničního kolejového vozidla v souladu s použitelným právem.

4. Použitelné právo uvedené v písmeni b) předchozího odstavce může dávat soudu možnost, aby požádal o přijetí jakéhokoli dalšího opatření nebo o poskytnutí jakékoli další záruky.

5. Věřitel předloží důkazy o svých požadavcích a doklad o tom, že jeho mezinárodní nárok byl zaregistrován.

6. Jestliže insolvenční správce nebo případně dlužník nepodá oznámení podle odstavce 3 nebo pokud insolvenční správce nebo dlužník prohlásí, že poskytne věřiteli příležitost, aby se ujal držby železničního kolejového vozidla, ale neučiní tak, soud může povolit věřiteli, aby se ujal držby železničního kolejového vozidla za podmínek, jaké může soud stanovit, a může dále požadovat přijetí jakéhokoli dalšího opatření nebo poskytnutí jakékoli další záruky.

7. Železniční kolejové vozidlo se neprodá do doby, než soud rozhodne o požadavku a mezinárodním nároku.

Alternativa C

3. Při výskytu události související s insolvencí insolvenční správce nebo případně dlužník ve lhůtě k nápravě

a) odstraní všechny případy neplnění závazků kromě neplnění představovaného zahájením insolvenčního řízení a zavazuje se splnit všechny budoucí povinnosti podle smlouvy a dokumentace týkající se příslušné transakce nebo

b) poskytne věřiteli příležitost, aby se ujal držby železničního kolejového vozidla v souladu s použitelným právem.

4. Před uplynutím lhůty k nápravě může insolvenční správce nebo případně dlužník soud požádat o nařízení pozastavení jeho povinnosti podle písmene b) předchozího odstavce po dobu, která začne uplynutím lhůty k nápravě a skončí nejpozději uplynutím doby platnosti dohody nebo uplynutím doby platnosti dohody po jejím prodloužení, a to za takových podmínek, které soud považuje za spravedlivé (dále jen „doba pozastavení“). Každý takový příkaz vyžaduje, aby splatné pohledávky, které věřiteli vznikají během doby pozastavení, byly placeny z majetkové podstaty nebo přímo dlužníkem, a aby insolvenční správce nebo případně dlužník plnil všechny ostatní závazky vzniklé během doby pozastavení.

5. Pokud je soudu předložena žádost podle předchozího odstavce, neujímá se věřitel držby železničního kolejového vozidla, dokud soud nevydá příkaz. Pokud žádosti není vyhověno do tolika kalendářních dnů ode dne předložení žádosti o předběžné opatření, který je stanoven v prohlášení učiněném smluvím státem, v němž je žádost podána, má se za to, že je žádost vzata zpět, pokud se věřitel a insolvenční správce nebo případně dlužník nedohodnou jinak.

6. Dokud a jestliže není věřiteli poskytnuta příležitost, aby se ujal držby podle odstavce 3:

a) insolvenční správce nebo případně dlužník uchovává železniční kolejové vozidlo a udržuje je a jeho hodnotu v souladu se smlouvou a

b) věřitel je oprávněn požádat o jakoukoli jinou formu předběžného opatření, které je podle použitelného práva dostupné.

7. Písmeno a) předchozího odstavce nevylučuje používání železničního kolejového vozidla podle podmínek předepsaných pro jeho uchování, údržbu a udržování jeho hodnoty.

8. Pokud během lhůty k nápravě nebo doby pozastavení insolvenční správce nebo případně dlužník odstraní všechny případy neplnění závazků kromě neplnění představovaného zahájením insolvenčního řízení a souhlasí s plněním všech budoucích povinností podle smlouvy a dokumentace týkající se příslušné transakce, insolvenční správce nebo dlužník si může zachovat držbu železničního kolejového vozidla a jakýkoli příkaz soudu podle odstavce 4 pozbude platnosti. Další lhůta k nápravě pro případ neplnění takových budoucích povinností se neposkytne.

9. Pokud jde o opravné prostředky podle čl. VII odst. 1:

a) správní orgány smluvního státu je poskytnou nejpozději sedm kalendářních dnů potom, co věřitel těmto orgánům oznámí, že je oprávněn získat tyto opravné prostředky v souladu s úmluvou, a

b) příslušné orgány nabídnou věřiteli rychle spolupráci a pomoc při uplatnění těchto opravných prostředků v souladu s použitelnými bezpečnostními právními předpisy.

10. S výhradou odstavců 4, 5 a 8 nesmí být uplatnění žádných opravných prostředků povolených úmluvou zabráněno nebo odloženo na dobu po skončení lhůty k nápravě.

11. S výhradou odstavců 4, 5 a 8 nesmí být žádné závazky dlužníka podle smlouvy a v rámci příslušných transakcí změněny v insolvenčním řízení bez souhlasu věřitele.

12. Nic v předchozím odstavci nelze vykládat jako dotýkající se pravomoci insolvenčního správce smlouvu ukončit, pokud takovou pravomoc podle použitelného práva má.

13. Při insolvenčním řízení nemají žádná práva nebo nároky, s výjimkou mimosmluvních práv nebo nároků týkajících se kategorií, na které se vztahuje prohlášení podle čl. 39 odst. 1 úmluvy, přednost před registrovanými nároky.

14. Úmluva ve znění článků VII a XXV tohoto protokolu se použije na uplatnění opravných prostředků podle tohoto článku.

15. Pro účely tohoto článku se „lhůtou k nápravě“ rozumí doba uvedená v prohlášení smluvního státu, který představuje nadřazenou soudní pravomoc pro případ insolvence, která začíná dnem události související s insolvencí.

Článek X

Pomoc v případě insolvence

1. Tento článek se použije pouze ve smluvním státě, který učinil prohlášení podle čl. XXVII odst. 1.

2. Soudy smluvního státu, v němž se železniční kolejové vozidlo nachází, v maximální možné míře umožněné právem smluvního státu, spolupracují při provádění ustanovení článku IX se zahraničními soudy a zahraničními insolvenčními správci.

Článek XI

Ustanovení týkající se dlužníka

1. Nedojde-li k neplnění závazku ve smyslu článku 11 úmluvy, má dlužník právo na nerušenou držbu a využívání železničního kolejového vozidla v souladu se smlouvou a ve vztahu

a) ke svému věřiteli a držiteli jakéhokoli nároku, od něhož je dlužník oproštěn podle čl. 29 odst. 4 písm. b) úmluvy, pokud se dlužník nedohodl jinak, a

b) k držiteli jakéhokoli nároku, ve vztahu k němuž je dlužníkovo právo nebo nárok podřízené podle čl. 29 odst. 4 písm. a) úmluvy, avšak jen pokud s tím tento držitel souhlasil.

2. Nic v úmluvě nebo v tomto protokolu se nedotýká odpovědnosti věřitele za jakékoli porušení smlouvy podle použitelného práva, pokud se smlouva týká železničního kolejového vozidla.

KAPITOLA III

USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE REGISTRU MEZINÁRODNÍCH NÁROKŮ NA ŽELEZNIČNÍ KOLEJOVÁ VOZIDLA

Článek XII

Orgán dozoru a registrátor

1. Orgán dozoru je orgán složený ze zástupců, přičemž jednoho zástupce jmenuje:

a) každý smluvní stát;

b) každý z maximálního počtu tří jiných států, které určí Mezinárodní ústav pro sjednocení mezinárodního práva soukromého (Unidroit), a

c) každý z maximálního počtu tří jiných států, které určí Mezivládní organizace pro mezinárodní železniční přepravu (OTIF).

2. Při určování států podle písmen b) a c) předchozího odstavce se zohlední nutnost zajistit široké geografické zastoupení.

3. Funkční období zástupců jmenovaných podle odst. 1 písm. b) a c) stanoví určující organizace. Funkční období zástupců, kteří jsou ve funkci v den, kdy tento protokol vstoupí v platnosti pro desátý stát, který je smluvní stranou, skončí nejpozději dva roky po tomto datu.

4. Zástupci uvedení v odstavci 1 přijmou první jednací řád orgánu dozoru. Jeho přijetí vyžaduje dohodu:

a) většiny všech zástupců a

b) většiny zástupců jmenovaných podle odst. 1 písm. a).

5. Orgán dozoru může ustavit komisi odborníků vybraných

a) z osob jmenovaných signatářskými nebo smluvními státy, které mají potřebnou kvalifikaci a zkušenosti, a

b) případně z jiných odborníků

a pověřit ji úkolem pomáhat orgánu dozoru při plnění jeho funkcí.

6. Orgánu dozoru je při plnění jeho funkcí nápomocen sekretariát, který pracuje podle pokynů orgánu dozoru. Sekretariátem je OTIF.

7. V případě, že sekretariát nemůže nebo nechce vykonávat své funkce, orgán dozoru určí jiný sekretariát.

8. Jakmile si bude sekretariát jist, že je mezinárodní registr plně funkční, okamžitě uloží u depozitáře potvrzení v tomto smyslu.

9. Sekretariát má právní subjektivitu, pokud tuto právní subjektivitu již neměl dříve, a v souvislosti se svými funkcemi podle úmluvy a tohoto protokolu má nárok na stejné výjimky a imunitu, jaké jsou poskytovány orgánu dozoru podle čl. 27 odst. 3 úmluvy a mezinárodnímu registru podle čl. 27 odst. 4 úmluvy.

10. Opatření orgánu dozoru, které má vliv pouze na zájmy státu, který je smluvní stranou, nebo skupiny států, které jsou smluvními stranami, je učiněno, pokud toto opatření schválí tento stát, který je smluvní stranou, nebo většina států skupiny, které jsou smluvními stranami. Opatření, které by mohlo nepříznivě ovlivnit zájmy státu, který je smluvní stranou, nebo skupiny států, které jsou smluvními stranami, je v tomto státě nebo v této skupině států účinné, pokud opatření schválí tento stát, který je smluvní stranou, nebo skupina států, které jsou smluvními stranami.

11. První registrátor je jmenován na období nejméně pěti a nejvýše deseti let. Poté je registrátor jmenován nebo opětovně jmenován na následná období, z nichž žádné nepřesáhne deset let.

Článek XIII

Určená kontaktní místa

1. Smluvní stát může kdykoli prohlášením určit subjekt nebo subjekty do funkce kontaktního místa nebo kontaktních míst, přes která jsou zasílány nebo mohou být zasílány mezinárodnímu registru informace nutné pro registrace, kromě registrace národního nároku nebo práva či nároku podle článku 40 úmluvy, v obou případech vznikajících podle právních předpisů jiného státu. Jednotlivá kontaktní místa fungují alespoň během pracovní doby platné na jejich území.

2. Určení podle předchozího odstavce může povolit, nikoli vynucovat využívání určeného kontaktního místa nebo kontaktních míst pro sdělování informací požadovaných pro registraci v souvislosti s oznámeními o prodeji.

Článek XIV

Identifikace železničních kolejových vozidel pro účely registrace

1. Pro účely čl. 18 odst. 1 písm. a) úmluvy se v pravidlech stanoví systém, jakým registrátor přiděluje identifikační čísla, který umožní jednotnou identifikaci položek železničních kolejových vozidel. Identifikační číslo musí být:

a) připevněno k položce železničního kolejového vozidla;

b) spojeno v mezinárodním registru s názvem výrobce a identifikačním číslem výrobce položky, která je takto připevněna, nebo

c) spojeno v mezinárodním registru s takto připevněným vnitrostátním nebo regionálním identifikačním číslem.

2. Pro účely předchozího odstavce může smluvní stát prohlášením stanovit systém národních nebo regionálních identifikačních čísel, který se používá na položky železničních kolejových vozidel mezinárodního významu a který je vytvořen nebo určen, nebo který má být vytvořen nebo určen, na základě dohody, kterou dlužník nacházející se v tomto smluvním státě uzavřel v době uzavření této dohody. Takový národní nebo regionální identifikační systém zajišťuje n základě dohody mezi orgánem dozoru a smluvním státem, který činí prohlášení, jednotnou identifikaci každé položce železničního kolejového vozidla, pro kterou se systém použije.

3. Součástí prohlášení smluvního státu podle předchozího odstavce jsou podrobné informace o fungování národního nebo regionálního identifikačního systému.

4. V rámci registrace položky železničního kolejového vozidla, pro kterou bylo učiněno prohlášení podle odstavce 2, aby byla registrace platná, jsou uvedena všechna národní nebo regionální identifikační čísla, která byla položce přidělena od vstupu tohoto protokolu podle čl. XXIII odst. 1 v platnost, a dobu, během které každé jednotlivé číslo pro položku platilo.

Článek XV

Dodatečné změny ustanovení o registru

1. Pro účely čl. 19 odst. 6 úmluvy jsou kritéria vyhledávání v mezinárodním registru stanovena v pravidlech.

2. Pro účely čl. 25 odst. 2 úmluvy a za okolností v něm popisovaných přijme držitel registrovaného potenciálního mezinárodního nároku nebo registrovaného potenciálního postoupení mezinárodního nároku v rámci své pravomoci opatření, aby zajistil zrušení registrace nejpozději do deseti kalendářních dnů po obdržení žádosti popisované v uvedeném odstavci.

3. Pokud je zaregistrována podřízenost a jsou vyrovnány závazky dlužníka ve prospěch oprávněné osoby z podřízenosti, oprávněná osoba zajistí zrušení registrace nejpozději do deseti kalendářních dnů od data, kdy podřízená strana doručila písemnou žádost nebo kdy tuto žádost obdržela oprávněná osoba na adrese uvedené v registraci.

4. Centralizované funkce mezinárodního registru vykonává a řídí registrátor nepřetržitě 24 hodin denně.

5. Registrátor je odpovědný podle čl. 28 odst. 1 úmluvy za způsobené škody až do výše, která nepřesahuje hodnotu železničních kolejových vozidel, se kterými ztráta souvisí. Bez ohledu na předchozí větu nepřesáhne odpovědnost registrátora pět miliónů zvláštních práv čerpání v jakémkoli kalendářním roce nebo takové větší množství, které se vypočte způsobem, který může orgán dozoru občas stanovit v pravidlech.

6. Předchozí odstavec neomezuje odpovědnost registrátora za náhradu škody způsobenou hrubou nedbalostí nebo úmyslným pochybením registrátora a jeho úředníků a zaměstnanců.

7. Výše pojištění nebo finanční záruky, které jsou uvedeny v čl. 28 odst. 4 úmluvy, odpovídá minimálně částce, kterou stanoví orgán dozoru jako přiměřenou vzhledem k potenciální odpovědnosti registrátora.

8. Nic v úmluvě nebrání registrátorovi sjednat si pojištění nebo finanční záruku pokrývající události, za které registrátor nenese odpovědnost podle článku 28 úmluvy.

Článek XVI

Poplatky v mezinárodním registru

1. Orgán dozoru stanoví v souladu se svými pravidly poplatky, které se mají hradit v souvislosti s registrací, evidencí, vyhledáváním a jinými službami, jež může mezinárodní registr poskytovat, a může je čas od času změnit.

2. Poplatky uvedené v předchozím odstavci se stanoví tak, aby pokryly v nezbytné míře přiměřené náklady na zřízení, uvedení do provozu a fungování mezinárodního registru a přiměřené náklady na vedení sekretariátu, který mu bude při plnění jeho funkcí nápomocen. Nic v tomto odstavci nebrání registrátorovi, aby svou činnost prováděl s přiměřeným ziskem.

Článek XVII

Oznámení o prodeji

Pravidla umožní, aby byla v mezinárodním registru zaregistrovávána oznámení o prodeji železničních kolejových vozidel. Na tyto registrace se použijí ustanovení této kapitoly a kapitoly V úmluvy, nakolik je to relevantní. Jakákoli taková registrace, vyhledávání nebo vystavení osvědčení o oznámení o prodeji však má pouze informativní charakter a nemá vliv na práva žádné osoby ani žádný jiný vliv podle úmluvy nebo tohoto protokolu.

KAPITOLA IV

SOUDNÍ PRAVOMOC

Článek XVIII

Vzdání se svrchované imunity

1. S výhradou odstavce 2 je vzdání se svrchované imunity před pravomocí soudů uvedených v článku 42 nebo 43 úmluvy nebo v souvislosti s vymáháním práv a nároků, které se týkají železničního kolejového vozidla podle úmluvy, závazné, a pokud byly splněny další podmínky této soudní pravomoci a vymáhání, je platné pro uplatnění pravomoci a povolení vymáhání v závislosti na okolnostech.

2. Vzdání se podle předchozího odstavce musí být písemné a obsahovat popis železničního kolejového vozidla podle čl. V odst. 1 tohoto protokolu.

KAPITOLA V

VZTAH K JINÝM ÚMLUVÁM

Článek XIX

Vztah s Úmluvou Unidroit o mezinárodním finančním leasingu

Úmluva má v případě jakéhokoli rozporu přednost před *Úmluvou Unidroit o mezinárodním finančním leasingu* podepsanou v Ottawě dne 28. května 1988.

Článek XX

Vztah s Úmluvou o mezinárodní železniční přepravě (COTIF)

Úmluva má v případě jakéhokoli rozporu přednost před *Úmluvou o mezinárodní železniční přepravě (COTIF) ze dne 9. května 1980 ve znění pozměňovacího protokolu ze dne 3. června 1999.*

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek XXI

Podpis, ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení

1. Tento protokol je otevřen k podpisu v Lucemburku dne 23. února 2007 státům, které se zúčastnily diplomatické konference o přijetí protokolu k Úmluvě o mezinárodních nárocích na mobilní zařízení, konané v Lucemburku od 12. do 23. února 2007. Po 23. únoru 2007 je tento protokol otevřen k podpisu všem státům v sídle Mezinárodního ústavu pro sjednocení mezinárodního práva soukromého (Unidroit) v Římě až do svého vstupu v platnost podle článku XXIII.

2. Tento protokol podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení státy, které jej podepsaly.

3. Kterýkoli stát, který tento protokol nepodepíše, k němu může kdykoli přistoupit.

4. Ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení se uskuteční uložením odpovídající listiny u depozitáře.

5. Stát se nemůže stát smluvní stranou tohoto protokolu, pokud se nestane také smluvní stranou úmluvy.

Článek XXII

Organizace regionální hospodářské integrace

1. Organizace regionální hospodářské integrace, která je tvořena svrchovanými státy a má pravomoc nad určitými otázkami upravenými tímto protokolem, může rovněž tento protokol podepsat, přijmout, schválit nebo k němu přistoupit. Organizace regionální hospodářské integrace má v takovém případě práva a povinnosti smluvního státu v rozsahu své pravomoci, kterou má uvedená organizace nad záležitostmi upravovanými tímto protokolem. Když je počet smluvních států náležitý z pohledu tohoto protokolu, organizace regionální hospodářské spolupráce se nepočítá za smluvní stát navíc ke svým členským státům, které jsou zároveň smluvními státy.

2. Organizace regionální hospodářské integrace vydá při podpisu, přijetí, schválení nebo přistoupení prohlášení ukládané u depozitáře, jež blíže určí záležitosti upravované tímto protokolem, pro které na ni její členské státy přenesly pravomoc. Organizace regionální hospodářské spolupráce neprodleně oznámí depozitáři každou změnu v rozdělení pravomoci, včetně nově přenesené pravomoci, které byly specifikovány v prohlášení podle tohoto odstavce.

3. Jakýkoli odkaz na „smluvní stát“ nebo „smluvní státy“ nebo na „stát, který je smluvní stranou,“ nebo „státy, které jsou smluvními stranami,“ tohoto protokolu se vztahuje stejným způsobem na organizaci regionální hospodářské spolupráce, když to kontext vyžaduje.

Článek XXIII

Vstup v platnost

1. Tento protokol vstoupí v platnost pouze pro státy, které uložily listiny uvedené v písmenu a) nejpozději:

a) prvního dne v měsíci následujícím po uplynutí tří měsíců od data uložení čtvrté listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení a

b) dnem, kdy sekretariát uloží u depozitáře potvrzení, že je mezinárodní registr plně funkční.

2. Pro ostatní státy tento protokol vstoupí v platnost prvního dne v měsíci následujícím po pozdějším z následujících:

a) uplynutí tří měsíců od data uložení jeho listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení a

b) datu, které je uvedeno v písmenu b) předchozího odstavce.

Článek XXIV

Územní jednotky

1. Pokud má smluvní stát územní jednotky s odlišnými systémy práva použitelnými na záležitosti, kterými se zabývá tento protokol, může při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení prohlásit, že se tento protokol vztahuje na všechny jeho územní jednotky nebo jen na jednu nebo několik z nich, a může pak kdykoli své prohlášení změnit vydáním jiného prohlášení.

2. Každé takové prohlášení se oznámí depozitáři a uvede výslovně územní jednotky, na které se tento protokol vztahuje.

3. Pokud smluvní stát neučinil žádné prohlášení podle odstavce 1, vztahuje se tento protokol na všechny územní jednotky tohoto státu.

4. Pokud smluvní stát rozšiřuje použitelnost tohoto protokolu na jednu nebo více svých územních jednotek, může prohlášení povolená podle tohoto protokolu učinit ke každé takové územní jednotce a přitom prohlášení k jedné územní jednotce se může od prohlášení k jiné územní jednotce lišit.

5. Když se prohlášením podle odstavce 1 rozšíří použitelnost tohoto protokolu na jednu nebo více územních jednotek smluvního státu:

a) má se za to, že se dlužník nachází ve smluvním státě, jen pokud je zapsán v obchodním rejstříku nebo byl založen podle právních předpisů platných v územní jednotce, na kterou se úmluva a tento protokol vztahuje, nebo pokud má sídlo zapsané v obchodním rejstříku nebo statutární sídlo, správní ústředí, místo podnikání nebo obvyklé bydliště v územní jednotce, na kterou se úmluva a tento protokol vztahují;

b) jakýkoli odkaz na umístění železničního kolejového vozidla ve smluvním státě odkazuje na místo železničního kolejového vozidla v územní jednotce, na kterou se úmluva a tento protokol vztahují, a

c) jakýkoli odkaz na správní orgány v uvedeném smluvním státě se vykládá jako odkaz na správní orgány s pravomocí pro územní jednotku, na kterou se úmluva a tento protokol vztahují.

Článek XXV

Železniční kolejová vozidla ve službách veřejného významu

1. Smluvní stát může kdykoli prohlásit, že bude nadále v rozsahu uvedeném ve svém prohlášení používat pravidla vyplývající z práva platného v uvedené době, která na jeho území zamezují uplatňování opravných prostředků stanovených v kapitole III úmluvy a článcích VII až IX tohoto protokolu v souvislosti se železničními kolejovými vozidly obvykle používanými pro účely poskytování služeb veřejného významu (dále jen „železniční kolejová vozidla používaná pro služby veřejného významu“), nebo které jejich uplatňování pozastavují nebo řídí, jak je blíže určeno v uvedeném prohlášení, které bylo oznámeno depozitáři.

2. Jakákoli osoba včetně vládního nebo jiného orgánu veřejné moci, která podle právních předpisů smluvního státu, který učiní prohlášení podle předchozího odstavce, uplatňuje pravomoc převzít nebo získat držbu, právo užívání nebo kontrolu železničního kolejového vozidla používaného pro služby veřejného významu, uchová toto železniční kolejové vozidlo a zajistí jeho údržbu od doby, kdy byla tato pravomoc uplatněna, až do doby, kdy je držba, právo užívání nebo kontrola znovu předána věřiteli.

3. Po dobu uvedenou v předchozím odstavci osoba v něm uvedená hradí nebo zajistí uhrazení věřiteli částky, která se rovná vyšší z následujících částek:

a) taková částka, kterou musí tato osoba platit podle práva smluvního státu, který učiní prohlášení, a

b) tržní nájemné z pronájmu takového železničního kolejového vozidla.

První taková platba musí být provedena do deseti kalendářních dnů od data, od kterého je taková pravomoc uplatňována, a následné platby pak první den každého následujícího měsíce. V případě, že částka, která má být zaplacena, přesáhne částku, kterou má dlužník uhradit věřiteli, je přeplatek rozdělen ostatním věřitelům v rozsahu jejich pohledávek v pořadí podle jejich priority a teprve zůstatek je následně vyplacen dlužníkovi.

4. Smluvní stát, jehož právo neupravuje povinnosti uvedené v odstavcích 2 a 3, může v rozsahu uvedeném v samostatném prohlášení, které bylo oznámeno depozitáři, prohlásit, že tyto odstavce nepoužije v souvislosti s železničními kolejovými vozidly uvedenými v tomto prohlášení. Nic z toho, co je uvedeno v tomto odstavci, nebrání žádné osobě, aby se dohodla s věřitelem na plnění povinností uvedených v odstavcích 2 nebo 3, ani nemá vliv na vymahatelnost takto uzavřené dohody.

5. Žádné prohlášení, které smluvní stát učiní na počátku či později podle tohoto článku, nemá nepříznivý vliv na práva a nároky věřitelů, které vznikly podle dohody uzavřené předtím, než bylo toto prohlášení doručeno depozitáři.

6. Smluvní stát, který učiní prohlášení podle tohoto odstavce, zohledňuje ochranu zájmů věřitelů a vliv prohlášení na dostupnost úvěru.

Článek XXVI

Přechodná ustanovení

Ve vztahu k železničním kolejovým vozidlům se článek 60 úmluvy mění takto:

a) v odst. 2 písm. a) se za slovo „nachází“ vkládá „v době, kdy právo nebo nárok byl založen nebo vznikl,“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Smluvní stát může ve svém prohlášení podle odstavce 1 stanovit datum, které nenastane dříve než za tři roky a nejpozději za deset let ode dne, kdy prohlášení vstoupí v platnost, kdy se články 29, 35 a 36 této úmluvy ve znění protokolu nebo jím doplněné stanou použitelnými v rozsahu a způsobem uvedeným v prohlášení pro již existující práva nebo nároky vzniklé podle dohody uzavřené v době, kdy se dlužník v tomto státě nacházel. Případná přednost práva nebo nároku podle práva daného státu se nadále použije, pokud je právo nebo nárok zaregistrován v mezinárodním registru před uplynutím lhůty uvedené v prohlášení, bez ohledu na to, zda bylo předtím zaregistrováno jiné právo nebo nárok.“

Článek XXVII

Prohlášení k některým ustanovením

1. Smluvní stát může při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k tomuto protokolu prohlásit, že bude používat článek VI nebo článek X nebo obojí.

2. Smluvní stát může při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k tomuto protokolu prohlásit, že bude zcela nebo zčásti používat článek VIII. Pokud učiní takové prohlášení, stanoví dobu požadovanou v čl. VIII odst. 2.

3. Smluvní stát může při ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení k tomuto protokolu prohlásit, že bude v plném rozsahu používat jednu z alternativ A, B a C článku IX, a v takovém případě rovněž stanoví druh případného insolvenčního řízení, na který bude tuto alternativu používat. Smluvní stát, který učiní prohlášení podle tohoto odstavce, stanovái dobu požadovanou v čl. IX odst. 4 v případě alternativy A, odst. 3 v případě alternativy B nebo případně odst. 5 a 15 v případě alternativy C.

4. Soudy smluvních států použijí článek IX v souladu s prohlášením smluvního státu, který představuje nadřazenou soudní pravomoc pro případ insolvence.

Článek XXVIII

Výhrady a prohlášení

1. K tomuto protokolu nesmí být činěny žádné výhrady, mohou však být přijímána prohlášení povolená podle článků XIII, XIV, XXIV, XXV, XXVII, XXIX a XXX v souladu s těmito ustanoveními.

2. Každé prohlášení nebo následné prohlášení či odvolané prohlášení učiněné podle tohoto protokolu se písemně oznámí depozitáři.

Článek XXIX

Prohlášení podle úmluvy

1. Prohlášení učiněná podle úmluvy, včetně prohlášení učiněných podle článků 39, 40, 50, 53, 54, 55, 57, 58 a 60 úmluvy, se považují za učiněná také podle tohoto protokolu, pokud není uvedeno jinak.

2. Pro účely čl. 50 odst. 1 úmluvy znamená „vnitřní transakce“ v souvislosti se železničními kolejovými vozidly také transakce jednoho z druhů uvedených v čl. 2 odst. 2 písm. a) až c) úmluvy, pokud příslušné železniční kolejové vozidlo může být během svého běžného používání provozováno pouze na jediném železničním systému v rámci dotyčného smluvního státu, vzhledem k rozchodu koleje nebo jiných konstrukčních prvků takového železničního kolejového vozidla.

Článek XXX

Následná prohlášení

1. Stát, který je smluvní stranou, může učinit kdykoli po datu, kdy tento protokol pro něj vstoupí v platnost, následné prohlášení v souladu s článkem XXIX, kromě prohlášení podle článku 60 úmluvy, tím, že je oznámí depozitáři.

2. Každé takové následné prohlášení je platné od prvního dne v měsíci, který následuje po uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy depozitář obdrží oznámení. Je-li v oznámení stanoveno delší období pro vstup prohlášení v platnost, platí po uplynutí tohoto delšího období ode dne, kdy depozitář obdrží oznámení.

3. Bez ohledu na předchozí odstavce se tento protokol nadále používá, jako kdyby nebylo učiněno žádné následné prohlášení, v souvislosti se všemi právy a nároky vzniklými před datem vstupu každého takového následného prohlášení v platnost.

Článek XXXI

Odvolání prohlášení

1. Kterýkoli stát, který je smluvní stranou tohoto protokolu a učinil podle tohoto protokolu jiné prohlášení než prohlášení v souladu s článkem XXIX podle článku 60 úmluvy, může toto prohlášení kdykoli odvolat oznámením zaslaným depozitáři. Odvolání vstoupí v platnost prvního dne v měsíci následujícím po uplynutí šesti měsíců ode dne, kdy depozitář oznámení obdrží.

2. Bez ohledu na předchozí odstavec se tento protokol nadále používá, jako kdyby prohlášení nebylo odvoláno, v souvislosti se všemi právy a nároky vzniklými před datem vstupu tohoto odvolání v platnost.

Článek XXXII

Vypovězení

1. Kterýkoli stát, který je smluvní stranou, může tento protokol vypovědět písemným oznámením zaslaným depozitáři.

2. Každé takové vypovězení vstoupí v platnost prvního dne v měsíci následujícím po uplynutí dvanácti měsíců ode dne, kdy depozitář oznámení obdrží.

3. Bez ohledu na předchozí odstavce se tento protokol nadále používá, jako kdyby nebyl vypovězen, v souvislosti se všemi právy a nároky vzniklými před datem vstupu vypovězení v platnost.

Článek XXXIII

Konference o přezkumu, změny a související záležitosti

1. Depozitář vypracuje po konzultaci s orgánem dozoru pro státy, které jsou smluvními státy, každý rok, nebo když si to vyžádají okolnosti, zprávu o způsobu fungování mezinárodního režimu zavedeného úmluvou ve znění tohoto protokolu. Při přípravě těchto zpráv vezme depozitář v úvahu zprávy orgánu dozoru o fungování mezinárodního registračního systému.

2. Na žádost nejméně pětadvaceti procent států, které jsou smluvními stranami, depozitář po konzultaci s orgánem dozoru čas od času svolá konferenci o přezkumu k posouzení:

a) praktického fungování úmluvy ve znění tohoto protokolu a její účinnosti při podpoře financování prostřednictvím aktiv a pronájmu předmětů, na které se vztahují její podmínky;

b) soudního výkladu a uplatňování podmínek tohoto protokolu a pravidel;

c) fungování mezinárodního registračního systému, činnosti registrátora a dohledu, který nad ním vykonává orgán dozoru, s přihlédnutím ke zprávám orgánu dozoru, a

d) vhodnosti jakýchkoli změn v tomto protokolu nebo systému mezinárodního registru.

3. Každá změna tohoto protokolu je schválena nejméně dvoutřetinovou většinou států, které jsou účastníky konference uvedené v předchozím odstavci, a vstoupí pak v platnost pro státy, které ratifikovaly, přijaly nebo schválily takovou změnu, pokud ji ratifikovaly, přijaly nebo schválily čtyři státy v souladu s ustanoveními článku XXIII o vstupu protokolu v platnost.

Článek XXXIV

Depozitář a jeho funkce

1. Listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení se uloží u Mezinárodního ústavu pro sjednocení mezinárodního práva soukromého (Unidroit), který je jmenován depozitářem.

2. Depozitář

a) informuje všechny smluvní státy o

i) každém novém podpisu nebo uložení listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, spolu s příslušným datem,

ii) datu uložení osvědčení podle čl. XXIII odst. 1 písm. b),

iii) datu vstupu tohoto protokolu v platnost,

iv) každém prohlášení učiněném v souladu s tímto protokolem, spolu s příslušným datem,

v) odvolání nebo změně každého prohlášení, spolu s příslušným datem, a

vi) oznámení o každém vypovězení tohoto protokolu, spolu s příslušným datem a dnem jeho vstupu v platnost;

b) zasílá ověřené stejnopisy tohoto protokolu všem smluvním státům;

c) poskytuje orgánu dozoru a registrátorovi stejnopis každé listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení, spolu s příslušným datem jejich uložení, každého prohlášení, každého odvolaného nebo pozměněného prohlášení a každého oznámení o vypovězení, spolu s datem oznámení, aby tak mohly být informace v nich obsažené snadno a plně dostupné, a

d) plní další funkce, které jsou u depozitářů obvyklé.

NA DŮKAZ ČEHOŽ níže podepsaní zástupci, řádně k tomu zmocnění, podepsali tento protokol.

V Lucemburku dne dvacátého třetího února dva tisíce sedm, v jednom vyhotovení v angličtině, francouzštině a němčině, přičemž všechna znění mají stejnou platnost, která se potvrdí tím, že sekretariát konference pod pravomocí předsedy konference do devadesáti dnů od zde uvedeného data ověří vzájemnou shodu mezi nimi.